

Schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 19 november 2009, bij de commissie ingekomen op 20 november 2009, is appellante in beroep gekomen van het besluit om haar ingaande het schooljaar 2009/2010 haar werkzaamheden als opleidingsdocent te ontnemen. Appellante heeft bij het beroepschrift een aantal producties in het geding gebracht. Na indiening van het verweerschrift heeft de gemachtigde van appellante nog enkele nadere producties toegezonden. De zaak is op 27 april 2010 te Eindhoven ten overstaan van de commissie behandeld. Beide partijen en hun gemachtigden waren daarbij aanwezig.

2. De feiten

Appellante is sedert 1975 werkzaam bij (de rechtsvoorgangers van) hetCollege. Dit is een school voor vmbo-gt met vijf vestigingen. Zij was van 1987 tot 2005 werkzaam als adjunct-sectordirecteur van de vestigingCollege Wegens reorganisatie was verandering van haar functie noodzakelijk. Daardoor is zij per 1 augustus 2005 herbenoemd als zorgteammanager. Met ingang van het schooljaar 2006-2007 heeft zij als taken: zorgcoördinator, docent Frans en opleidingsdocent; zij is tevens lid van de groep opleidingsdocenten van hetCollege. Zij heeft een aanstelling voor 1 fte.

In juni 2009 heeft de vestigingsdirecteur in een gesprek met appellante te kennen gegeven dat de werkzaamheden van appellante als opleidingsdocent (deels) werden beëindigd. Op 14 juli 2009 heeft een vervolggerek hierover plaatsgevonden, waarbij naast de vestigingsdirecteur ook de algemeen directeur aanwezig was. In dit gesprek werd medegedeeld dat de werkzaamheden als opleidingsdocent haar volledig zou worden ontnomen ingaande het nieuwe schooljaar. Aansluitend op dit gesprek heeft appellante in juli 2009 een (ongedateerde) brief ontvangen waarin deze mededeling werd bevestigd, met opgave van redenen. Appellante heeft vervolgens de bemiddeling ingeroepen van de voorzitter van de raad van bestuur van verweerster, die haar naar haar directeur van de school terugverwees. Appellante heeft bij brief van haar gemachtigde van 12 oktober 2009 te kennen gegeven dat zij uit de door haar in juli 2009 ontvangen brief had geconcludeerd dat verweerster eenzijdig het besluit had genomen dat zij geen opleidingsdocent meer was. Bij brief van 19 november 2009 aan de commissie is zij vervolgens van dit besluit in beroep gekomen. Bij brief van 17 december 2009 heeft verweerster gesteld dat sprake is van taakdifferentiatie en dat appellante niet is ontheven uit haar functie. Het opleidingsdocentschap is, aldus verweerster in deze brief, een taak binnen de functie die appellante bekleedt.

Vanaf het nieuwe schooljaar heeft appellante haar taak als opleidingsdocent niet meer vervuld.

3. De motivering

Appellante is van mening dat de beslissing om haar niet langer werkzaam te laten zijn als opleidingsdocent dient te worden aangemerkt als een schorsingsbesluit. Immers, zo stelt zij, door dit besluit werd zij ontheven uit haar functie, althans uit een wezenlijk deel van haar functie, die ongeveer 20% van haar totale taak omvat. Er is voor haar geen reëel vooruitzicht op een andere passende vervangende functie binnen de school. Dit moet leiden tot de conclusie dat zij gedeeltelijk op nonactief is gesteld en dat derhalve sprake is van een schorsingsbeslissing waartegen op grond van artikel 52 WVO beroep openstaat.

Ingevolge artikel K1 van de toepasselijke CAO-OMO kan de werknemer bij de commissie in beroep komen van een schorsing. De commissie zal, gelet op het verweer, allereerst hebben na te gaan of appellante is geschorst.

De commissie is van oordeel dat de door appellante aangedragen gronden niet de conclusie rechtvaardigen dat in het onderhavige geval van een schorsing sprake is. Appellante wordt nog steeds in staat gesteld voor de volle omvang van haar betrekking binnen de in haar functieomschrijving vastgelegde taken te functioneren, zij het deels niet meer met volledig dezelfde taken als voorheen. Het gaat echter te ver om een dergelijke wijziging van feitelijke taken binnen de functie gelijk te stellen met een door de werkgever opgelegde schorsingsmaatregel, waarbij ingevolge de CAO (artikel I1) slechts toegang tot de instelling bestaat na verkregen toestemming van de werkgever.

Nu de door appellante gestelde gronden de conclusie dat zij is geschorst niet kunnen dragen, moet het beroep van appellante alleen al daarom niet-ontvankelijk worden verklaard.

Overigens moet ook worden aangenomen dat het beroep te laat is ingesteld, nu immers uit de stellingen van appellante voortvloeit dat ten aanzien van haar reeds in juni/juli 2009 een

schorsingsbesluit zou zijn genomen, zodat niet binnen zes weken beroep is ingesteld en vervolgens evenmin beroep is ingesteld zo spoedig als dit na 12 oktober 2009, toen appellante was voorzien van rechtsbijstand, redelijkerwijs kon worden verlangd.

4. De beslissing

De Commissie voornoemd:

Verklaart het beroep van appellante niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 27 april 2010 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturenorganisaties, heeft mr. Mollee zich, overeenkomstig artikel 251, vierde lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, van stemming onthouden.